

Tevel, 1900. március 31.–Budapest, 1961. december 12.

Hat elemiit végzett , majd 1914-ben a fővárosba került szakmát tanulni. Szabósegéd lett. 1919-ben vöröskatona volt, a bukás után szülőhelyén bujkált, majd visszatért Budapestre. 1925-től a Magyarországi Szociáldemokrata Párt és a szabók szakszervezete tagja, 1924 és 1938 között az MSZDP VIII. kerületi szervezete vezetőségében is tevékenykedett. 1928-ban kapcsolatba került az illegális kommunista párttal. Részt vett a szakszervezeti ellenzéki mozgalomban, 1933-ban az ellenzéki listán a szabómunkások szakszervezete alelnökévé választották, ezért kizárták a szakszervezetből. Rövid időre letartóztatták, majd 1938-ban Rákoskertre költözött, ahol bekapcsolódott a szakszervezeti munkába. 1945-től a Magyar Kommunista Párt, majd MDP, MSZMP tagja volt. 1945–1947-ben az MKP rákoscsabai szervezetének titkára. 1949. május 15. és 1958. szeptember 26. között országgyűlési képviselő volt, mandátumát a Magyar Függetlenségi Népfront Pest megyei listáján szerezte. 1947-ben a Szabómunkások Szövetkezete, majd 1948-tól a Kispesti Ruházati Ipari Nemzeti Vállalat igazgatója volt. 1945–1948-ban a Rákoscsabai Nemzeti Bizottság alelnöke, majd elnöke, 1949-ben a Népfrontbizottság elnöke, 1945–1949-ben képviselőtestületi, 1950-ben fővárosi képviselői bizottsági tag. 1949-től az MDP Pestt Megyei Bizottság politikai munkatársa. 1954-től 1958-as nyugdíjazásáig a Hazafias Népfront Pest megyei bizottságának politikai munkatársa volt.